

paa 3 pCt. Under Hensyn til de noget bedre Udsigter for Landbruget og til, at de fleste nye Laansøgere næppe vil have saa stor Gæld som de Laansøgere, der hidtil har søgt Statens Støtte, er *Rentetilskuddet* for de Ejere, som først *efter 1. April 1939* ansøger om Saneringslaan, begrænset til 2 pCt. i det første Aar. De paagældende skal altsaa betale 2½ pCt. i dette Aar, derefter 4½ pCt. (konjunkturbestemt).

Ejerens Renteydelse i det første Aar blev i Folketinget nedsat fra 3 til 2½ pCt. (Foreslaaet af Flertallet og vedtaget enstemmigt).

Et Ændringsforslag af Venstre i Folketinget om at udelade den nye Bestemmelse forkastedes, idet Paragraffen vedtoges med 68 Stemmer mod 20.

Loven gælder ikke for Færøerne.

I *Folketingsudvalgets* Betænkning udtalte *Venstre-Mindretallet* sin Tilslutning til Lovforslagets Bestemmelser om at stille flere Midler til Raadighed til Udlaan til dygtige Landbrugere, som ikke under de herskende Erhvervsvilkaar er i Stand til at svare normal Rente af deres Gæld, ligesom man kunde billige, at der aabnes Adgang til at medtage Gælden ned til Ejendomsskyldværdien. Derimod betragtede Mindretallet baade Forhøjelsen af Laantagernes Renteydelse i de første 2 Aar og den stærkere Begrænsning af Ejerens Pantsetningsret og derigennem hans Dispositionsret over Ejendommen som Forringelser af Saneringsloven, der formentlig vilde modvirke det, der burde tilstræbes: at skabe Mulighed for, at normalt dygtige Landbrugere med en betydelig Gæld trods Krisen kan forblive ved Ejendommene.

Ud over de Ændringsforslag, som denne Opfattelse gav Anledning til, og som er omtalt i det foregaaende, stillede Mindretallet Ændringsforslag om, at det eventuelle *Kurstab* paa de i Henhold til Loven udstedte Statsobligationer skulde bæres af *Statskassen* og ikke af den kriseramte Landbruger. Formaalet maatte være at skaffe ham billigere Laan uden samtidig at forøge hans Gæld. Mindretallet henviste i Betænkningen til, at det under Drøftelserne af denne Lovgivning stadig havde været imod Udskrivning af Tvangslaan for at skaffe Midler til Sagens Løsning, fordi dette vilde svække Statens Kredit og derved i det lange Løb være en unødigt dyr Fremgangsmaade saavel for Staten som for Samfundet i det hele taget. »Opgaven her maa være at skaffe Landbrugerne den bedst mulige Hjælp paa den for Staten og Samfundet lempeligste Maade.» — Ændringsforslaget, der støt-